

РЕШЕНИЕ

№ 11039

гр. София, 31.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 04.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **227** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 112, ал.1, т.4 от Закон за здравето, вр. чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на „Диагностично – консултативен център XIII – София“ ЕООД, чрез адв. Л. И., срещу Експертно решение № 00252 от зас.№ 126/16.11.2023г. на Специализиран състав по Вьтр., Белодробни и ССЗ към НЕЛК, с председател д-р Ц. Г. Ц., с което е потвърдено ЕР на ТЕЛК № 00225/11.09.2023г. и приема б.л. № Е20212929740 и б.л. №Е20212928884 за правомерно издадени.

Жалбоподателят поддържа, че е заинтересовано лице – осигурител по отношение на И. Б. Коларска и има правен интерес от обжалване на акта. Поддържа, че оспорваните болнични листове са издадени без да е налице боледуване и единствено с цел да се оправдае неявяването на работа на Коларска на 03 и 06 декември, след което е издадена заповед за дисциплинарно уволнение. При издаване на болничните листове, не са спазени и изискванията на Наредбата за медицинска експертиза (НМЕ). Отделно няма данни за това какви прегледи и изследвания са правени на лицето. В тази връзка поддържа, че обжалваният акт на НЕЛК е необоснован и незаконосъобразен и прави искане да бъде отменен.

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия (НЕЛК), чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Заинтересованите страни:

И. Б. Коларска – не взема становище.

ТЕЛК общи заболявания към МБАЛ „Национална кардиологична болница“ ЕАД, [населено място] – не взема становище.

Агенция за хората с увреждания – не взема становище.

Обща ЛКК при „Диагностично – консултативен център ХХ-София“ ЕООД, [населено място] – не взема становище.

ТП на НОИ – [населено място] – не взема становище.

РД "Социално подпомагане" – [населено място] – не взема становище.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното:

От представените с медицинското досие на И. Коларска документи се установява, че на 20.10.2021г. постъпва в инфекциозно отделение на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД с диагноза COVID-19, асоциирана пневмония. Изписана е от лечебното заведение на 02.11.2021г. Отражено е, че по време на болничния престой е проведена комплексна терапия, като лечението е довело до постепенно стабилизиране и клинично подобрение с редукция на субективните оплаквания. Пациентката се изписва в добро общо състояние, трайно афебрилна, хемодинамично стабилна, със значителна редукция на описаните белодробни промени от първоначалната рентгенография. Посочено е, че подлежи на 14 дневна домашна карантина. Изписана е с поддържащо лечение и е дадена препоръка за контролни изследвания.

След приключване на болничното лечение е издаден първичният болничен лист № Е 20212635127, за времето от 20.10.2021г. до 02.12.2021г., общо 44 дни, при режим 14 дни болничен и 30 дни – домашен.

Приети са като писмени доказателства – резултати от извършено на 02.12.2021г. в ДКЦ 13 С. ЕООД изследване – ехокардиография на И. Коларска, както и копия от личната ѝ амбулаторна карта, издадена от общо практикуващ лекар (ОПЛ) – д-р П.. Приложен е и амбулаторен лист № 009249/07.12.2021г. за извършен преглед от д-р П., с поставена диагноза МКБ J20.9 – Остър бронхит, неуточнен. Описани са данните от снетата анамнеза, както и констатираното от лекаря при прегледа обективно състояние на пациента, в това число – гърло: зачервено, оточна увула, хиперемия на фаринкс; бял дроб: изострено везикуларно дишане. Пациентката е насочена от ОПЛ към ЛКК за продължаване на временна неработоспособност и е издаден Талон за медицинска експертиза от 07.12.2021г.

Във връзка с предписанието за ЛКК, са приложени: Амбулаторен лист № 003239/13.12.2021г. за извършен клиничен преглед от лекар-интернист д-р М., в ДКЦ ХХ С. ЕООД. Снета е анамнеза от пациентката И. Коларска – болна, прекарала Ковид 19 с бронхопневмония по повод на което е била хоспитализирана. При прегледа се оплаква от слабост, кашлица, температура до 37,4 градуса, тежест в гърдите и сърдечната област. По отношение на обективното ѝ състояние, лекарят е констатирал, че пациентката е все още невъзстановена, със сухи свиркащи хрипове. Има кашлица и отпадналост. Приложен е медицинският протокол на ЛКК № [ЕГН]/13.12.2021г., с посочена водеща диагноза J20.9 и е дадено мнение за продължаване на временната неработоспособност на лицето за още 20 дни. Въз основа на протокола е издаден оспореният Болничен лист № Е 20212929740 от 13.12.2021г., за продължаване на неработоспособността за периода от 03.12.2021г. до 22.12.2021г., общо 20 календарни дни отпуск.

В личната амбулаторна карта на И. Коларска е отразен извършен на 20.12.2021г. преглед от ОПЛ д-р П., който е отразил, че продължават оплакванията от кашлица, отпадналост, повръщане и подуване на краката. Приложен е и медицински талон № 119/20.12.2021г. от д-р Н. – пулмолог в УМБАЛ „Александровска“ ЕАД – ковид отделение, за извършен медицински преглед на Коларска и мнение за продължаване на временна нетрудоспособност.

Приети са като писмени доказателства Амбулаторен лист № 000005/04.01.2022г. към направление № 000071/20.12.2021г. за извършен преглед от д-р М., в който е отразено обективно състояние на пациентката, в това число и дребни влажни хрипове в двете основи на бял дроб. Представен е и медицински протокол на ЛКК № 0000005/04.01.2022г., с посочена водеща диагноза J20.9 и е дадено мнение за продължаване на временната неработоспособност на лицето за още 25 дни. Въз основа на протокола е издаден оспореният Болничен лист № Е 20212928884 от 04.01.2022г., за продължаване на неработоспособността за периода от 23.12.2021г. до 16.01.2022г., общо 25 календарни дни отпуск.

Към медицинското досие са приложени още резултати от прегледи и изследвания извършени в периода 17.01.2022г. - 24.01.2022г. при лекари със специалност нервни болести, вътрешни болести, Пневмология и фтизиатрия.

Процесните болнични листове са оспорени по административен ред от осигурителя - „Диагностично – консултативен център XIII – София“ ЕООД. С ЕР № 0364 от зас.№ 28/10.02.2022г. на ТЕЛК към Университетска първа МБАЛ „Св. Йоан Кръстител“ ЕАД – С., са потвърдени болничните листове. Решението е оспорено от осигурителя, като с ЕР № 0774 от зас.№ 105/10.06.2022г. на НЕЛК, решението на ТЕЛК е отменено и преписката е върната за ново освидетелстване, след изискване по служебен път на останалите медицински документи на освидетелстваното лице. С ЕР 0743 от зас.№ 135/14.11.2022г. на ЛКК при МБАЛ „Национална кардиологична болница“ ЕАД, е прието, че ТЕЛК не може да се произнесе, тъй като освидетелстваното лице не се е явило пред органа. Този акт също е оспорен като с ЕР № 0122 от зас.№ 55/11.05.2023г., ЕР на ТЕЛК е отменено и преписката е върната на ТЕЛК със същите указания – служебно да изиска медицинската документация.

С ЕР № 225 от зас.№ 96/11.09.2023г. на ТЕЛК общи заболявания към МБАЛ „Национална кардиологична болница“, са потвърдени болнични листове № Е20212929740 и № Е20212928884. Изложени са мотиви, че след изписването на Коларска от Инфекционно отделение, наблюдението във връзка с нейното възстановяване е поето от личния лекар – д-р П., което е стандартната процедура по време на Ковид пандемията. Сочи се, че постковидният синдром при пациентката е наблюдаван и лекуван от д-р П., който я насочва към ЛКК за продължаване на временната нетрудоспособност, поради нейните оплаквания от слабост, кашлица и тежест в гърдите и сърдечната област, за което е правен ехокардиография на 02.12.2021г. Констатирано е, че след периода на първия болничен лист, възстановяването на лицето се е удължило, тя е продължила да има оплаквания от периодичен задух, трудно дишане, тежест в гърдите и сърдечната област. Била е прегледана от пулмолог (д-р Н.) и е била лекувана по телефона, по схема, което е обичайно за периода на пандемията. По тези съображения ТЕЛК е приел, че има налична документация за заболяване и направени изследвания и консултации със специалист, поради което болничните листове са правомерно издадени.

С обжалваното в настоящото производство ЕР № 252 от зас.№ 126/16.11.2023г. на

НЕЛК, решението на ТЕЛК е потвърдено. Обсъдени са приложените медицински документи, като е направено заключение, че при И. Коларска се касае за протрахиран постковиден синдром изявяващ се с бронхо-пулмонална и неврологична симптоматика, като състоянието на лицето обуславя временна неработоспособност, като продължителността ѝ е от компетентността на лекуващия лекар. Прието е, че обжалваните болнични листове са издадени правомерно.

За установяване на спорните по делото въпроси свързани със здравословното състояние на И. Коларска към периода на освидетелстването ѝ, по делото са изслушани две заключения – първоначално и повторно, на съдебна медицинска експертиза.

Вещото лице по първоначалната експертиза, със специалности по Белодробни болести и Фтизиатрия и Вътрешни болести, обсъждайки приложените по делото медицински документи дава заключение, че при И. Коларска се касае за протрахиран Пост Ковид синдром с астено-динамична, бронхо-пулмонална и неврологична симптоматика. Този извод е мотивиран от отразените резултати от извършените прегледи, в това число от специалист – пулмолог (д-р Н.) и изследвания. Установено е състояние след двустранна пневмония заради Ковид 19, и при прегледа при д-р Н. аускулаторно са чути влажни хрипове в белодробните основи. По преценка на пулмолога, не са назначени рентгенография на белия дроб и функционални изследвания, а само контролни кръвни изследвания, като експертът сочи, че с оглед пандемията, лекарите са преценявали кои точно изследвания са необходими и кои - не. Вещото лице дава заключение, че за протрахирания Пост-Ковид синдром е характерна продължителна бронхо-пулмонална симптоматика от кашлица, недостиг на въздух, задух, тежест, стягане, свирене в гърдите, затруднено дишане, като това състояние се наблюдава при Коларска, като това състояние при различните пациенти може да продължи и до 5-6 месеца. Дава заключение, че след изписването на Коларска от Инфекционно отделение, лечението ѝ е продължило по терапевтичната схема от Епикризата и е уточнявано по телефона с личния лекар и при клиничните прегледи. Потвърждава, че от данните от медицинските документи е видно, че както д-р М. – интернист, така и д-р Н. – пулмолог, чуват влажни хрипове в белодробните основи, което свидетелства за риск от остатъчни трайни белодробни увреждания при протрахиран Ковид 19. При така установеното състояние, находките от прегледите и данните от изследванията сочещи на възпалителен процес, намалени защитни сили и анемичен синдром, вещото лице дава заключение, че са били налични достатъчно медицински данни за състояние на временна невъзможност на И. Коларска да полага труд.

Заключението на повторната експертиза е изготвено от вещо лице – пулмолог, началник на Отделение по пневмология към II-ра Клиника по вътрешни болести при МИ на МВР. Въз основа на събраните по делото писмени доказателства дава заключение, че И. Коларска е лекувана за Ковид 19 инфекция, със средно тежко протичане и двустранно ангажиране на белите дробове от възпалителен процес. След изписването ѝ не са извършени контролните прегледи и препоръчаните изследвания, което обстоятелство се обяснява от епидемиологична обстановка в страната по това време и предприетите мерки за ограничаване разпространяване на заболяването. Потвърждава обаче, че при изписването на пациентката от Инфекционно отделение на УМАБЛ „Александровска“ ЕАД и осъществената контролна графия на бял дроб са описани изменения – хилусен и перихилусен застой; сърдечна сянка с митрална конфигурация. Вещото лице дава разяснения, че в хода на Ковид 19 пандемията

наблюдението и проследяването на проболедувалите пациенти в световен мащаб, е дало основание да се утвърдят диагнози като Постковиден синдром и Постковидна белодробна фиброза, отразяващи продължителната хронична фаза на инфекцията, нейните усложнения и късни, трайни последици. Тази фаза се характеризира с протрахиране във времето общи оплаквания от страна на дихателната система (bronхопулмонален синдром – кашлица, гръден дискомфорт, интермитентен субфебрилитет и вариабилна белодробна аускултаторна находка). Вещото лице дава заключение, че в приложените към медицинското досие документи от извърпените прегледи на Коларска, се съдържат данни именно за протрахирано протичане на заболяване, чието начало е с верифицирането на Ковид 19, наложило стационарно лечение. Изписаните медикаменти на пациентката са стандартни за лечение на това заболяване. При пациентката не са назначени специализирани, лабораторни и образни изследвания, но по време на Ковид пандемията, функционална диагностика на дишането (ФИД), не се е извършвала, както при стационарно лечение, така и в амбулаторна практика, защото тези изследвания са създавали възможност за заразяване, предаване и разпространение на инфекцията. Вещото лице дава заключение, че оплакванията на пациентката и обективните данни от прегледите на И. Коларска насочващи към Постковиден синдром с протрахирано протичане при персистираща астено-адинамия и бронхо-пулмонална симптоматика, са достатъчни за продължаване на периода на временната нетрудоспособност. За възстановяването на пациентката се изисква време без физическо и психическо натоварване, с добър хранителен и двигателен режим, ограничаване на социалните контакти за визирания период от време, поради високата заболяемост и предприетите рестриктивни мерки. В този период, възможността за лечебна рехабилитация и балнео-санаториално лечение не е била осъществима. Данни за протичане на този синдром се съдържат и в медицинската документация от проведените прегледи непосредствено след процесния период на временна неработоспособност.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства и уведомление до И. Коларска от работодателя - „Диагностично – консултативен център XIII – София“ ЕООД, за започнало срещу нея дисциплинарно производство поради неявяването ѝ на работа на 03.12.2021г. и 06.12.2021г.; заповед № 55/10.12.2021г. за дисциплинарно уволнение на основание чл.190, ал.1, т.2 КТ поради неявяване на работа в течение на два последователни работни дни – на 03.12.2021г. и на 06.12.2021г.; уведомление от И. Коларска до работодателя от 15.12.2021г., с което заявява, че не се е явила на работа, поради болничен; на същата дата е депозирала заявление – предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.326, ал.1 КТ с приложен болничен лист № E20212929740 издаден на 13.12.2021г.; с молба от 04.01.2022г. е представен и болничен лист б.л. №E20212928884 издаден на 04.01.2022г.

По делото е разпитан свидетел - И. Г. И., работещ при жалбоподателя на длъжност главен счетоводител. Дава показания, че през месец декември 2021г., знае за случая, когато И. не се била явявала на работа няколко дни. Тогава, тя се появила в ДКЦ с възрастна жена, към края на работния ден, след 17 часа. Свидетелства, че И. изглеждала в добро здравословно състояние и тя придържала възрастната жена. Възрастната жена дори отговорила, че е болна, има проблеми с краката и И. ѝ помага. При тази среща И. не е казала, че има нов болничен лист. На следващия ден И. се „появила“, били е предоставени въпроси да даде обяснения защо не се е явила

предните дни на работа, тя отказала да ги подпише и си тръгнала.

Други доказателства относими за предмета на доказване по делото, не са ангажирани. Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, съдът намира от правна страна следното:

Обжалва се решение на НЕЛК, като на основание чл. 112, ал.1, т.4 от ЗЗдр, жалбите се разглеждат по реда на АПК.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Разпоредбата на чл. 101, ал. 1 ЗЗдр предвижда, че за установяване на временна неработоспособност се извършва медицинска експертиза, а съгласно чл. 103, ал. 2 ЗЗдр тази експертиза се извършва от лекуващия лекар, лекарски консултативни комисии /ЛКК/, териториални експертни лекарски комисии /ТЕЛК/ и от НЕЛК. Според чл. 112, ал. 1 ЗЗдр обжалванията и възраженията от страна на заинтересованите лица и органи (освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността) се правят: 1. срещу решенията на лекуващия лекар - в 14-дневен срок от получаването им пред лекарската консултативна комисия; 2. срещу решенията на ЛКК и центровете за спешна медицинска помощ - в 14-дневен срок от получаването им пред ТЕЛК; 3. срещу решенията на ТЕЛК - в 14-дневен срок от получаването им пред НЕЛК.

В настоящия случай процесното решение е взето от Специализиран състав по вътрешни, белодробни и сърдечно-съдови заболявания, съобразно диагнозата вписана в болничните листове предмет на обжалване, в съответствие с разпоредбата на чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/. Спазено е изискването по чл. 18, ал. 3 от Правилника в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари, един от които е председател на състава. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган в пределите на предоставената му власт.

Спазена е установената от чл. 59 АПК форма, доколкото ЗЗдр и чл. 49 ПУОРОМЕРКМЕ не съдържат специални изисквания в тази насока - издаденото експертно решение е в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити, регламентирани от посочената правна норма, вкл. е подписано от членовете на специализирания състав.

При постановяването на обжалваните актове съдът намира, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да обусловят отмяната им само на това основание - НЕЛК се е произнесла по допустима жалба срещу решение на ТЕЛК – подадена в срок и от заинтересовано лице – освидетелстваният.

Обжалваният акт е издаден и при правилно приложение на материалния закон.

На основание чл. 40, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване състоянието на временна неработоспособност е основание за получаване на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на ползвания отпуск. Съгласно чл. 6, ал. 1 от

Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/, временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинен член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението. По силата на чл. 6, ал. 2 НМЕ отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по утвърден образец. Правилата за издаване на болничен лист са регламентирани в НМЕ, Глава втора - Експертиза на временната неработоспособност. С чл. 7, ал. 1, изр. 4 НМЕ са предвидени две процесуалноправни предпоставки за издаване на болничен лист: извършен клиничен преглед и становище за временната неработоспособност, които се отразяват в личната амбулаторна карта /ЛАК/ на лицето. В случаите, когато прегледът е бил извършен и временната неработоспособност е била своевременно констатирана, разпоредбата на чл. 9, ал. 1 НМЕ по общото правило предвижда издаване на болничен лист в деня, в който се установи временната неработоспособност. Изключение се допуска в случаите, когато болничният лист е продължение. В тези случаи отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от деня, в който лицето е следвало да се яви на работа по предхождащия болничен лист, независимо че той може да е неработен за лицето.

В процесния случай двата оспорени болнични листове са издадени след извършени клинични прегледи на Коларска, за което са представени цитираните по-горе амбулаторни листове от 13.12.2021г. и 04.01.2022г. Издадени са от ЛКК, като в медицинските протоколи на ЛКК е взето становище, че е налице временна неработоспособност на лицето и болничните листове са вписани в книгата на решенията на ЛКК - всички доказателства са приложени по делото и са обсъдени по-горе. Действително и двата болнични листове са издадени не на първия ден от периода на временната неработоспособност, но това изключение е изрично предвидено в чл.9, ал.1 НМЕ. Болничните листове са издадени като продължение на първоначалния болничен лист № Е 20212635127, издаден след изписване на Коларска от Инфекционно отделение на УМАБЛ А. ЕАД за времето от 20.10.2021г. до 02.12.2021г., общо 44 дни, при режим 14 дни болничен и 30 дни – домашен. Обжалваният болничен лист № Е 20212929740 е издаден на 13.12.2021г., за продължаване на неработоспособността за периода от 03.12.2021г. до 22.12.2021г., общо 20 календарни дни отпуск, а болничен лист № Е 20212928884 е издаден на 04.01.2022г., за продължаване на неработоспособността за периода от 23.12.2021г. до 16.01.2022г., общо 25 календарни дни отпуск. Видно е, че са спазени изискванията на чл.9, ал.1 НМЕ, като болничните листове за продължаване на временната неработоспособност, макар и издадени на по-късна дата, започват от деня, в който И. Коларска е следвало да се яви на работа по предхождащия болничен лист.

По тези съображения, съдът намира, че е спазена процедурата по глава Втора от НМЕ за издаване на оспорените болнични листове. Същите са и обосновани от реалното здравословно състояние на освидетелстваното лице. От писмените доказателства по делото и заключението на двете експертизи, изводите по които напълно съвпадат и са изготвени от компетентни експерти с необходимите знания по конкретната медицинска специалност, по категоричен начин се установява, че И. Коларска е страдала от общо заболяване - Постковиден синдром с протрахирано протичане при персистираща астено-адинамия и бронхо-пулмонална симптоматика,

което състояние е отбелязано във всички медицински документи с най-близкия код по МКБ - J20.9, което вещите лица сочат, че е обичайно за това заболяване съобразно медицинската практика. Категорични са изводите на вещите лица, че отразеното обективно състояние на Коларска при прегледите, както и обективните находки от изследванията - продължителна бронхо-пулмонална симптоматика от кашлица, недостиг на въздух, задух, тежест, стягане, свирене в гърдите, затруднено дишане, ясно говорят за наличие на това болестно състояние. Откритите при контролната графия при изписването ѝ изменения – хилусен и перихилусен застой; сърдечна сянка с митрална конфигурация, както и описаните в медицинските документи влажни хрипове в белодробните основи, са типични прояви на продължителен период на усложнения от протеклото сравнително тежко боледуване от Ковид – 19 с бронхопневмония. И двете вещи лица са категорични, че при това състояние Коларска не е могла да работи. За възстановяването ѝ се изисква време без физическо и психическо натоварване, с добър хранителен и двигателен режим, ограничаване на социалните контакти за визирания период от време, поради високата заболяемост и предприетите рестриктивни мерки в този период на остра фаза на пандемията. В този период, вещото лице по повторната експертиза сочи, че възможността за лечебна рехабилитация и балнео-санаториално лечение не е била осъществима и е оставал единствено вариантът с домашно възстановяване и спазване на предписания режим за ограничаване на контакти, без физическо и психическо натоварване и спазване на хранителен режим. По тези съображения и съдът кредитирайки писмените доказателства и заключенията на двете експертизи, които са безпротиворечиви помежду си, приема, че за периода на временна неработоспособност на Коларска по двата оспорени болнични листове, са били налице и двете предпоставки на чл.6, ал.1 от НМЕ – общо заболяване (Постковиден синдром с протрахирано протичане), поради което тя не е могла да работи, а е следвало да продължи възстановяването си в домашни условия, при спазване на предписания още с епикриза при изписването ѝ от УМБАЛ А. ЕАД, хранителен и медикаментозен режим.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че не е налице медицинска обосновка на състоянието на временна неработоспособност на Коларска, отразено в болничните листове. Напротив, категорични са и двете вещи лица, че отразеното обективно състояние на пациентката при прегледите от личния лекар, както и от специалистите – пулмолог и интернист, както и конкретните обективни находки за влажни хрипове в основните на белите дробове, сочат недвусмислено на състояние след преболедуван Ковид-19 и средно тежка бронхопневмония с продължителен период на възстановяване, през който период Коларска не може да работи, тъй като следва да спазва конкретен възстановителен режим. Този извод не се разколебава от липсата на направени допълнителни рентгенови изследвания, тъй като и двамата експерти дават становище, че в този период на остра заболяемост от инфекцията, практиката е била именно такава – лекуващият лекар консултира редовно пациентът и по негова преценка може да не предписва извършването на изследвания, за които следва да се посещава лечебно заведение. Обратния извод не налагат и показанията на разпитания свидетел И., който заявява, че не му се е сторило Коларска да е болна, когато я е видял, но медицинските документи по делото и заключенията на вещите лица са безпротиворечиви помежду си, че в този период Коларска е страдала от описаните по-горе болестно състояние.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното решение на НЕЛК е правилно и законосъобразно, с оглед на което жалбата срещу него следва да се отхвърли.

Съдът намира, че не следва да се произнася по оспорването за достоверността на датата посочена в личната амбулаторна карта на пациентката на лист 19 от

здравното досие, тъй като тази дата не е от значение за предмета на доказване по делото, и за прегледа по предвидения ред е издаден амбулаторен лист от 07.12.2021г.

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.3 АПК, ответникът има право на претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено по реда на чл.37 от Закон за правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Диагностично – консултативен център XIII – София“ ЕООД, срещу Експертно решение № 00252 от зас.№ 126/16.11.2023г. на НЕЛК.

ОСЪЖДА „Диагностично – консултативен център XIII – София“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална експертна лекарска комисия, на основание чл.143, ал.3 АПК, сумата от 100 лева –юрисконсултско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на И. Б. Коларска, ТЕЛК общи заболявания към МБАЛ „Национална кардиологична болница“ ЕАД, Агенция за хората с увреждания, Обща ЛКК при „Диагностично – консултативен център XX-София“ ЕООД, [населено място], ТП на НОИ – [населено място] и РД "Социално подпомагане" – [населено място], като заинтересовани страни по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: